

[Marianne Jelved]

Hr. Lykketoft vil jeg godt svare ganske kort: Erhvervslivet bliver ikke ramt af f.eks. skærpet beskatning ved konkurs og akkord, af ændring af udlandslempelsen og kursgevinstloven og af omlægning af investeringsfondsordningen og kredittiden for cigaretafgifter. Det er jo ude. Hvis man regner ud, hvordan det samlet bliver belastet, ser man, at det svarer til en belastning på ca. 0,8 procentpoint af lønsummen i 1991 og yderligere 0,6 i 1992. Det kunne lønnen så stige mindre ved overenskomsterne, så var vi på vej i den rigtige retning.

Hr. Jes Lunde bliver jeg nødt til at svare principielt på det spørgsmål, der blev stillet. Nej, de ekstraintægter, eller hvad vi skal kalde dem, det øgede provenu, kan efter vores opfattelse ikke bruges til at finansiere nye tiltag, for det ville betyde, at udgiftsniveauet ville blive hævet, at skattetrykket ville blive hævet, og det strider imod den økonomiske politik, som Det Radikale Venstre har støttet Poul Schlüter-regeringerne i siden 1982.

Erhard Jakobsen (CD):

Som det medlem af Centrum-Demokraternes folketingsgruppe, der længst har haft sæde i det høje Ting, påhviler det mig, da Centrum-Demokraternes ordfører har fået taleforbud – ikke af gruppeformanden, men af sin læge – at fremføre de synspunkter, som fru Mimi Jakobsen, Centrum-Demokraternes ordfører, havde glædet sig meget til at fremsætte i dag.

Må jeg begynde dér, hvor fru Marianne Jelved havde fat før. Jeg vil gerne begynde med et lille citat af Poul Martin Møller, der slutter en af sine kendte sange med: »Danmark er et lidet fattigt land« – og der er ikke komma mellem lidet og fattigt, vil jeg gerne understrege.

Ikke som europæer, men som én, der færdes meget blandt de andre, vil jeg sige, at vi skal altså ikke jamre alt for højt over vores økonomiske stilling osv., for vi er ikke i en situation, hvor vi på nogen måde er skubbet ud i forhold til de andre. Derfor må jeg altså også tale imod sortseeri.

Når hr. Ivar Hansen retter stærkt skyts mod Socialdemokratiet, så må jeg bede hr. Ivar Hansen om inden for sin egen bekendtskabskreds at tale med visse folk. På et vist tidspunkt tror jeg der var en kommissær, der fortalte, at Danmark var den syge mand i Europa. Den slags vrøvl vil vi gerne være fri for. Danmark

skylder ikke Europa noget som helst på det punkt.

Jeg har også hørt ministre antyde, at Danmark har nogle helt forfærdende skattesatser. Det skal jo nok opfordre industriens folk fra andre lande til at komme og investere her i landet.

Det passer ikke. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde ved forrige åbningstale, men det er ikke rigtigt, at skatterne er så forfærdende højere i Danmark, end de er andre steder. Det passer simpelt hen ikke. Der er mange fordele i Danmark, så der er god grund til at lade være med at fortælle dem ude omkring, at det slet ikke kan betale sig her, for vi har så mange tossedde forhold og sociale forhold og alt det forskellige. Danmark er et lidet fattigt land, og jeg havde nær sagt: Bare vi dog selv ville tænke lidt mere over det.

Må jeg så sige tak til statsministeren og i samme forbindelse tak til hr. Svend Auken, for både i det, statsministeren sagde, og i det, Auken sagde i dag . . .

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Svend Auken.

Erhard Jakobsen (CD):

... i det, hr. Svend Auken sagde i dag, ligger der en tydelig tilkendegivelse af, at der er vilje til at snakke sammen om de her ting, og det er landets eneste løsning. Det kan vi lige så godt se i øjnene. Hvad de forskellige partier kan have ud af det af fordele og ulemper, skal jeg lade ligge, men for landet er det helt nødvendigt, at man gør det.

I den forbindelse vil jeg sige til statsministeren, at statsministerens spørgsmål, som han også stillede sidste år, skal blive besvaret lige så klart i år som sidste år: Fra Centrum-Demokraternes side vil der ikke på noget tidspunkt blive medvirket til at sætte statens udgifter i vejret. Fra Centrum-Demokraternes side vil der ikke på noget tidspunkt blive medvirket til at lave politisk obstruktion eller andet, der kan bringe regeringen politisk i fare. Hvad den selv bringer sig i, skal vi holde os uden for. Men vi medvirker ikke til nogen af den slags manøvrer.

Jeg vil også gerne sige, at vi medvirker gerne til finansloven. Vi medvirker i hvert fald på den måde, at vi under alle omstændigheder stemmer for den. Vi medvirker også til en mere de-